

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/200/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2611201678
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2011:2611201678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu JUDr. Petra Príbelská, PhD. a JUDr. Magdaléna Krajčovičová, v právnej veci navrhovateľa: RAMIVO, spol. s r.o., Radošovce 355, IČO: 31 425 101, zastúpeného advokátom: JUDr. Svetlana Kudláčová, so sídlom Skalica, Potočná 16, proti odporcovi: Y. J., nar. XX.X.XXXX, bytom X., N. XXX/X, zastúpenému advokátom: JUDr. Agáta Džačovská, so sídlom Hviezdoslavova 315, Senica, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru okamžitým skončením zo strany odporcu, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 3. mája 2011 č.k. 7C/22/2011-65, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 64,41 Eur, k rukám jeho advokáta, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom zo strany žalovaného oznámené žalovaným listom zo dňa 20.12.2010 je neplatné. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Senica súdny poplatok v sume 99,50 Eur a navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 341,90 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil právne s použitím ust. § 55 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce, § 69 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce a vecne tým, že z vykonaného dokazovania vyvodil záver, že návrh bol podaný dôvodne. Odporca, na ktorého totiž prešlo dôkazné bremeno preukázať, že navrhovateľovi poskytol dostatok relevantných podkladov k záveru, že jeho zdravotný stav je vážny a že vykonávaním doterajšej práce maliara - natierača by si mohol vážne ohroziť svoje zdravie (v dôsledku čoho by bolo povinnosťou navrhovateľa najneskôr do 15 dní od doručenia takéhoto posudku ho preložiť na inú prácu), toto dôkazné bremeno neunesol. Odporca totiž do dňa podania okamžitého skončenia pracovného pomeru nepreukázal svoj zdravotný stav relevantným lekárskeým posudkom. Odporca okamžite skončil pracovný pomer predčasne, keď v tom čase nenaplnil dikciu uvedenú v § 69 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom došlo dňa 11.9.2006 k platnému uzavretiu pracovnej zmluvy, v zmysle ktorej mal odporca pracovať u navrhovateľa s dňom nástupu do práce 11.9.2006 ako maliar-natierač. Odporca listom zo dňa 1.12.2010 požiadal navrhovateľa o preradenie na inú prácu z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu, a pripojil listinu s názvom posúdenie zdravotnej spôsobilosti na prácu „preventívna lekárska prehliadka“. Keďže priložený posudok nebol spôsobilý na rozhodnutie o požiadavke odporcu, navrhovateľ vyzval odporcu listom zo dňa 14.12.2010 na predloženie relevantného dokladu preukazujúceho jeho nepriaznivý zdravotný stav s tým, že po predložení tohto dokladu sa bude venovať riešeniu celej situácie a to buď preradením na inú vhodnú pozíciu, alebo rozviazaním pracovného pomeru. Navrhovateľ súčasne doplnil, že ak tento doklad nedoloží, žiada, aby sa dostavil

dňa 3.1.2011 na pracovisko. Odporca na túto požiadavku navrhovateľa nereagoval, požadovaný dôkaz preukazujúci jeho nepriaznivý zdravotný stav nepredložil, naopak, listom zo dňa 20.12.2010 oznámil navrhovateľovi, že s ním okamžite končí pracovný pomer s poukazom na ust. § 69 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce, s odvolaním sa na lekársku správu zo dňa 1.12.2010. Dodatočne odporca preukázal listinami zo Sociálnej poisťovne, že bol od 23.10.2010 uznaný za invalidného, tieto však navrhovateľovi včas nepredložil a to aj napriek jeho výzve zo dňa 14.12.2010 tzn. ešte predtým, ako sa rozhodol pre postup podľa § 69 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce a okamžite skončil s navrhovateľom pracovný pomer. Súd preto vyhovel návrhu a určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany odporcu zo dňa 20.12.2010 je neplatné.

Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil s použitím § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia 341,90 Eur (za štyri úkony právnej pomoci po 57,- Eur: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu, účasť na pojednávaní 14.4.2011 a 3.5.2011+ režijný paušál 4x71,- Eur, náhrada za stratu času, účasť na pojednávaniach 4x12,35 Eur v dňoch 14.4.2011 a 3.5.2011 + hotové výdavky za pohonné hmoty na cestu motorovým vozidlom na pojednávanie 62 km, spotreba 6,71/100 km, cena PHM 1,48 Eur/l, t.j. 34,86 Eur) v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.). Zároveň súd uložil odporcovi aj povinnosť zaplatiť súdny poplatok z predmetu konania vo výške 99,50 Eur podľa položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov s odôvodnením, že navrhovateľ bol od platenia súdneho poplatku za návrh oslobodený, konanie však od poplatku oslobodené nie je a preto povinnosť zaplatiť súdny poplatok prešla na neúspešného odporcu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu odporca s tým, že ho považuje za nesprávne, pretože rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Zdôraznil, že je názoru, že pracovná nespôsobilosť odporcu na prácu potvrdená od všeobecnej lekárky odporcu MUDr. H., ako posúdenie zdravotnej spôsobilosti na prácu „preventívna lekárska prehliadka“ a potvrdenie od MUDr. H. zo dňa 29.11.2010 sú dostatočné. Odporca sa snažil komunikovať s navrhovateľom, ale navrhovateľ nereagoval. Odporca reagoval na výzvu navrhovateľa o doplnenie podkladov novým potvrdením od MUDr. H. zo dňa 27.12.2010. Z dokladov doložených v spise je zrejmé, že odporca nebol spôsobilý na prácu u navrhovateľa podľa pracovnej zmluvy. Prvostupňový súd skončenie pracovného pomeru odporcom hodnotil nesprávne ako predčasné s tým, že odporca mal počkať, kým bude disponovať všetkými dokladmi, najmä dokladom od Sociálnej poisťovne. V posudku Sociálnej poisťovne sa nachádzajú údaje o zdravotnom stave odporcu, ktoré sú chránené podľa Zákona na ochranu osobných údajov podľa Ústavy SR a preto odporca nebol povinný tieto navrhovateľovi poskytnúť. Doklady, ktoré navrhovateľovi boli odporcom doručené, sú svojim obsahom zrozumiteľné a v súlade s rozhodovaním Najvyššieho súdu SR. Na základe lekárskeho posudku MUDr. H. zo dňa 29.11.2010 a 1.12.2010 nemožno vyvodiť iný možný záver len ten, že odporca nie je spôsobilý na výkon práce maliar - natierač. Podľa zdravotného stavu v čase skončenia pracovného pomeru okamžitým skončením, odporca túto prácu nemohol vykonávať a tak je nedôvodné žiadať, aby prácu vykonával do zhromaždenia všetkých dokladov na úkor ďalšieho poškodenia jeho zdravia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol a zároveň žiadal priznať mu náhradu trov konania.

K odvolaniu odporcu podal písomné vyjadrenie prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhovateľ a navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť, pretože vychádza z riadne zisteného skutkového stavu a zo správneho právneho posúdenia. Je nesporné, že odporca doklad o svojom zdravotnom stave, ktorý by deklaroval jeho neschopnosť vykonávať doterajšiu prácu, navrhovateľovi nepredložil. Posúdenie zdravotnej spôsobilosti na prácu na tlačive „preventívna lekárska prehliadka“ zo dňa 1.12.2010, o ktoré oprel odporca okamžité skončenie pracovného pomeru, nielenže nenapĺňa žiadne náležitosti, ale nevyplýva z neho vlastne nič, je zmätočné a nejasné. Skutočnosť, že odporca zaslal navrhovateľovi len tento doklad, uvádza odporca v okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 20.12.2010 a vyplýva to aj z jeho oznámenia zo dňa 23.12.2010. Odporca na list navrhovateľa zo dňa 14.12.2010 reagoval okamžitým skončením pracovného pomeru, ďalšie potvrdenie lekárky mu bolo vystavené až po doručení okamžitého skončenia pracovného pomeru dňom 27.12.2010. Odporca si nesprávne vykladá záver súdu, že má čakať na všetky doklady, resp. posudok o jeho zdravotnom stave. Navrhovateľ nemal možnosť z ničoho sa dozvedieť, ako na tom odporca skutočne po zdravotnej stránke

je, aké práce môže, resp. nemôže vykonávať, nakoľko z predloženého potvrdenia zo dňa 1.12.2010 nič také nie je zrejmé. Dodatočne vystavené a zaslané potvrdenie, ako aj neskôr vystavené lekárske posudky sú v danom prípade irelevantné a neplatne skončený pracovný pomer zo strany odporcu sa tým nedal dodatočne ošetriť. Odporca nemal ani snahu vzniknutú situáciu riešiť, nakoľko na písomné výzvy navrhovateľa nereagoval, čo potvrdzuje jeho pasívny, resp. odmietavý postoj. Súd prvého stupňa vec správne posúdil, keď ustálil, že skončenie pracovného pomeru odporcom v zmysle § 69 ods. 1 Zákonníka práce ku dňu 27.12.2010 bolo predčasné a nepredchádzali mu z jeho strany žiadne právne podložené úkony a postupy. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a uplatnil si náhradu trov okrem prvostupňového konania aj trovy odvolacieho konania to za podanie vyjadrenia v sume 64,41 Eur (za úkon 57,- Eur plus 7,41 Eur režijný paušál, v zmysle § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z.).

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, v dôsledku čoho je potrebné správny rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Podľa § 55 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce v znení účinnom k 20.12.2010 (ďalej len ZP) zamestnávateľ je povinný preradiť zamestnanca na inú prácu, ak

zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobo stratil spôsobilosť naďalej vykonávať doterajšiu prácu, alebo ak ju nesmie vykonávať pre chorobu z povolania alebo pre ohrozenie touto chorobou, alebo ak na pracovisku dosiahol najvyššiu prípustnú expozíciu určenú rozhodnutím príslušného orgánu verejného zdravotníctva.

Podľa § 69 ods. 1 písm. a) ZP zamestnanec môže pracovný pomer okamžite skončiť, ak podľa lekárskeho posudku nemôže ďalej vykonávať prácu bez vážneho ohrozenia svojho zdravia a zamestnávateľ ho nepreradiť do 15 dní odo dňa predloženia tohto posudku na inú pre neho vhodnú prácu,

Okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranným a adresným (doručeným) právnym úkonom - subjektívnou právnou skutočnosťou. Rovnako ako výpoveď daná zamestnávateľom je okamžité skončenie pracovného pomeru obligatórne kauzálnym právnym úkonom (t.j. musí v ňom byť vyjadrený dôvod, pre ktorý sa robí). Odlišnosťou od výpovede je len to, že dôvod, pre ktorý sa končí pracovný pomer okamžite, musí vyjadriť v právnom úkone ako zamestnávateľ (§ 68 ZP), tak aj zamestnanec (§ 69 ZP).

Možným dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru zamestnancom je jeho zdravotný stav, ktorý preukazuje lekárskeho posudkom. Zákonnými podmienkami okamžitého skončenia pracovného pomeru zamestnancom v zmysle citovaného § 69 ods. 1 písmeno a/ ZP je kumulatívne: aby existoval lekárskeho posudok so záverom že zamestnanec nemôže ďalej vykonávať prácu bez vážneho ohrozenia svojho zdravia, aby bol takýto lekárskeho posudok doručený zamestnávateľovi a aby zamestnávateľ do 15 dní od predloženia posudku zamestnanca nepredložil na inú pre neho vhodnú prácu. V danom prípade ale k naplneniu týchto zákonných podmienok nedošlo, preto neboli splnené zákonné predpoklady pre okamžité skončenie daného pracovného pomeru zo strany odporcu v zmysle § 69 ods. 1 písmeno a/ ZP a preto tento právny úkon odporcu je neplatný.

Zdravotnú spôsobilosť na prácu na účely pracovnoprávných vzťahov posudzuje a posudok o zdravotnej spôsobilosti vydáva ošetrojúci lekár zamestnanca. Lekársky posudok nie je právnym úkonom, ale je hmotnoprávnym predpokladom právneho úkonu. Predpokladom platného okamžitého skončenia

pracovného pomeru podľa § 69 ods. 1 písm. a) Zák. práce je však len taký posudok, ktorý nepripúšťa iný odborný záver ako ten, že zamestnanec nemôže vykonávať prácu „bez vážneho ohrozenia zdravia“, takýto stav musí posudok deklarovať (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 150/2005).

V danom prípade odporca ku svojej žiadosti o preradenie na inú prácu pripojil listinu vydanú MUDr. U. H. - všeobecným lekárom dňa 1.12.2010, ktorá je označená ako „Posúdenie zdravotnej spôsobilosti na prácu, Preventívna lekárska prehliadka“. V závere podľa vyplnenia predtlačky (resp. prečiarknutia ostatných nehodiacich sa vyjadrení) je uvedené len, že odporca je nespôsobilý na výkon prác, ktoré nie sú nijako bližšie špecifikované. Nakoľko navrhovateľ bez ďalšieho tejto žiadosti odporcu nevyhoviel a požadoval od neho doloženie jeho zdravotného stavu, odporca podaním zo dňa 20.12.2010, ktoré bolo navrhovateľovi doručené 27.12.2010 požiadal o okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 69 ods.1 písm. a) ZP opäť s odkazom na lekárske potvrdenie zo dňa 1.12.2010.

Odporca bol u navrhovateľa ako zamestnávateľa zamestnaný ako maliar - natierač. Aj aj v spojení s týmto jeho zaradením je vyššie popísaná lekárska správa - posudok zo dňa 1.12.2010 nedostatočným, pretože z neho nevyplýva, na výkon akých prác je odporca nespôsobilý a už vôbec z predmetného posudku nevyplýva to, čo v danom prípade zákon jednoznačne vyžaduje tzn. že odporca nemôže ďalej vykonávať dovedajšiu prácu bez vážneho ohrozenia svojho zdravia.

Vzhľadom na takýto záver je potom nesporné, že listina vydaná MUDr. U. H. dňa 1.12.2010, ktorú odporca použil ako podklad ku svojej žiadosti o preradenie na inú prácu nie je dostatočnou, pretože lekárska v ňom jednoznačne nedeclaruje, že zamestnanec nemôže vykonávať dovedy vykonávanú prácu bez vážneho ohrozenia zdravia. Nakoľko odporca ako zamestnanec okrem predmetného posudku žiadnym iným posudkom nepreukázal svoj zdravotný stav, čím zamestnávateľovi nepreukázal existenciu dôvodu pre vznik povinnosti zamestnávateľa preradiť ho na inú prácu (§55 ods. 2 ZP), v spojení s jeho žiadosťou o preradenie na inú prácu, navrhovateľovi ako zamestnávateľovi nevznikla povinnosť ho preradiť.

Okrem uvedeného, na platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 69 ods.1 písm. a) ZP je potrebné, aby v čase, keď zamestnanec skončil pracovný pomer, bolo už lekárske posudkom, alebo rozhodnutím štátnej zdravotnej správy zistené, že doterajšiu prácu nemôže vykonávať. Skutočnosť, že zamestnanec zo zdravotných dôvodov nemôže vykonávať dovedajšiu prácu, sama osebe nestačí (por. V 15/1975 Zákonník práce, Komentár vyd. Sprint 2007 str.517). Vzhľadom na uvedené, na ďalšie neskôr vydané lekárske potvrdenia a posudky preukazujúce zdravotný stav odporcu, na ktoré sa odporca odvoláva, ale k okamžitému skončeniu pracovného pomeru ich nepredložil, nebolo možné prihliadnuť.

Pretože odporca nepreukázal lekárske posudkom navrhovateľovi, že v čase pred okamžitým skončením pracovného pomeru z jeho strany, bol jeho zdravotný stav nepriaznivý v takej intenzite, že by ďalší výkon práce vykonávanej podľa pracovnej zmluvy vážne ohrozil jeho zdravie, a takýto posudok mu nedoručil, navrhovateľ nebol povinný preradiť ho na inú prácu a preto neboli splnené zákonné podmienky podľa § 69 ods. 1 písmeno a/ ZP pre okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany odporcu. Navrhovateľom napadnuté okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany odporcu je preto neplatné.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, pri zohľadnení zásady hospodárnosti občianskeho súdneho konania, nebolo už dôvodným podrobnejšie sa zaoberať ostatnými, vzhľadom na prijatý záver súdu právne irelevantnými, námietkami odvolateľa.

Odvolací súd, vzhľadom na uvedené zdôvodnenie, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, včítane tiež vecne správnych závislých výrokov o povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok a o náhrade trov konania, (ktoré ani odvolacími dôvodmi napadnuté výslovne neboli),

ako vo výroku vo vecne správny, s použitím ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdil.

V odvolacom konaní plne úspešnému navrhovateľovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému odporcovi. Odvolací súd potom navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania tak, ako si ich uplatnil prostredníctvom právneho zástupcu; za podanie vyjadrenia v sume 64,41 Eur (za úkon 57,- Eur + 7,41 Eur režijný paušál v zmysle § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z.), ktorú náhradu je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi v lehote do 3 dní právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p.), k rukám advokáta navrhovateľa (§ 149 ods.1 O.s.p.)

Senát odvolacieho súdu takto rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.